

Til § 127.

§ 127, 1ste Stykke, erstattes af følgende:

„De i § 121 nævnte Sagførere er berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole. Dog kan de først give Møde for Højesteret, naar de overfor Justitsministeriet har godtgjort, at de i 5 Aar har været i Virksomhed som Sagfører med Mødeberettigelse for Landsret.

De i § 122 nævnte Sagførere er berettigede til at give Møde for enhver Underret samt for Københavns Sø- og Handelsret i Sager, som i Medfør af §§ 224—225 vilde høre under Underret, men ikke for andre Retter, jfr. dog § 1031.“

Til § 130.

§ 130, 1ste og 2det Punktum, affattes saaledes:

„Enhver Sagfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være uberygtet og have bestaaet juridisk Embedseksamen. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos de i § 121 nævnte Sagførere af vedkommende Landsrets Præsident og for Fuldmægtige hos de i § 122 nævnte Sagførere af Dommeren — i København Byrettens Præsident — i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagfører har Kontor.“

Til § 131.

§ 131, 2det Stykke, affattes saaledes:

„Dersom Indgreb i Sagførernes Eneret sker gennem en Proformatransport, er Overenskomst om, at Transportgiveren skal betale Bøde, som maatte blive Transporthaveren idømt, ugyldig, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilsagte Vederlag for Udførelse af Sager kan ikke søges betalt samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.“

Til § 133.

Til § 133 føjes som nyt 2det Stykke:

„Sagførere er i Forbindelse med Forretningsforhold forpligtede til at betegne sig som „Sagfører“ uden hertil at knytte nogen Tillægsbetegnelse.“

Til § 136.

I § 136, 1ste Stykke, ændres „§ 144“ til: „16de Kapitel“.

Til § 137.

I § 137 tilføjes som nyt 1ste Stykke:

„Naar under en Straffesag en Sagfører er sigtet for at have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan Undersøgellesdommeren beslutte at suspendere ham fra Sagførervirksomheden, indtil Sagen er endelig afgjort.“

I Slutningen af det nuværende 1ste Stykke tilføjes: „for bestandig. Dog kan Justitsministeren, efter at den paagældende har generhvervet de borgerlige Rettigheder, undtagelsesvis, naar Handlingen ikke kan antages at have svækket den Tillid, som bør kræves til Sagførervirksomhed, meddele ham ny Beskikkelse.“

Det nuværende 2det Stykke affattes saaledes:

„Har en Sagfører gjort sig skyldig i et af de i Straffelovens § 290, 1ste Stykke, eller § 300 omhandlede Forhold, uden at Paatale finder Sted, kan Retten til Sagførervirksomhed paa Foranledning af Justitsministeriet ved Dom frakendes ham for et bestemt Tidsrum, ikke under 5 Aar, eller for bestandig. Sagen behandles i Strafferechtsplejens Former.“